

Informacje ogólne

a) Nazwa i siedziba:

HUTMEN SA
ul. Grabiszyńska 241
53-234 Wrocław

Forma prawna: Spółka Akcyjna.

Spółka została utworzona Aktem Notarialnym z dnia 9 stycznia 1992 roku w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych HUTMEN” w jednoosobową spółkę skarbu państwa.

Spółka wpisana jest do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej, VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000036660.

Przedmiot działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD):

- ◆ Produkcja wyrobów miedzianych w postaci półproduktów – 2744B

Spółka jest notowana na rynku podstawowym Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. od 1997 roku i została zaklasyfikowana do sektora: przemysł metalowy. Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

b) Okresem sprawozdawczym za który zostało sporządzone sprawozdanie jest okres bieżący od 01.01.2006 do 31.12.2006 r. oraz okres porównywalny od 01.01.2005 do 31.12.2005 r. Dane finansowe zawarte w sprawozdaniu za lata 2005 i 2006 są porównywalne.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone według Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), w kształcie zatwierdzonym przez Unię Europejską (UE).

Oprócz prezentowanego sprawozdania finansowego Spółka sporządziła 7 maja 2007 roku skonsolidowane sprawozdanie finansowe wg MSSF Grupy Kapitałowej, dla której jest jednostką dominującą. Prezentowane sprawozdanie finansowe jest sprawozdaniem jednostkowym i służy przede wszystkim celom statutowym

MSSF w kształcie zatwierdzonym przez UE nie różnią się obecnie w znaczący sposób od regulacji przyjętych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR), z wyjątkiem poniższych interpretacji, które według stanu na dzień 31 grudnia 2006 roku nie zostały jeszcze przyjęte do stosowania:

- KIMSF 10 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa i utrata wartości”
KIMSF 10 ma zastosowanie po raz pierwszy do okresów rocznych rozpoczynających się od dnia 1 listopada 2006. Interpretacja daje wytyczne dotyczące niejasności przy zastosowaniu wymogów MSR 34 „Śródroczna sprawozdawczość finansowa” i postanowień innych standardów na temat rozpoznawania i odwracania w sprawozdaniach finansowych utraty wartości w odniesieniu do wartości firmy i danych aktywów finansowych.

- KIMSF 11 „Transakcje w grupie kapitałowej i transakcje na akcjach własnych”
KIMSF 11 ma zastosowanie po raz pierwszy do okresów rocznych rozpoczynających się 1 marca 2007r. Interpretacja daje wytyczne dotyczące ujęcia transakcji, w których jednostka rozlicza płatności w instrumentach kapitałowych jednostki lub spółki dominującej.
- MSSF 8 „Segmenty operacyjne”
MSSF 8 został wydany 30 listopada 2006 r., i zastępuje MSR 14 „Sprawozdawczość dotycząca segmentów działalności”. MSSF 8 ma zastosowanie po raz pierwszy do okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2009 r. Standard specyfikuje jak jednostka powinna prezentować dane na temat segmentów operacyjnych i wymaga prezentowania informacji opartych na raportach wykorzystywanych wewnętrznie. Standard wprowadza również wymagania wprowadzenia ujawnień dotyczących produktów, usług, obszarów geograficznych i głównych klientów.
- KIMSF 12 „Porozumienia o świadczeniu usług publicznych”
KIMSF 12 ma zastosowanie po raz pierwszy do okresów rocznych rozpoczynających się od lub po 1 stycznia 2008 r. Interpretacja daje wytyczne dla operatorów w umowach koncesji na usługi pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym w zakresie ujęcia księgowego tych umów. KIMSF 12 dotyczy umów, w których udzielający koncesji kontroluje lub reguluje, jakie usługi operator dostarczy przy pomocy określonej infrastruktury, a także kontroluje znaczący pozostały udział w infrastrukturze na konie okresu realizacji umowy.

Według szacunków Zarządu wyżej wymienione standardy i interpretacje nie miałyby istotnego wpływu na jednostkowe sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez Spółkę na dzień bilansowy.

Jednocześnie nadal poza regulacjami przyjętymi przez UE pozostaje rachunkowość zabezpieczeń portfela aktywów lub zobowiązań finansowych, których zasady nie zostały zatwierdzone do stosowania w UE.

Według szacunków Zarządu zastosowanie rachunkowości zabezpieczeń portfela aktywów lub zobowiązań finansowych według MSR 39 „Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena” nie miałyby istotnego wpływu na jednostkowe sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby przyjęte przez UE do stosowania na dzień bilansowy.

Ponadto, Spółka sporządzając niniejsze jednostkowe sprawozdanie finansowe nie zastosowała następujących standardów, zmian standardów i interpretacji, które zostały opublikowane i zatwierdzone do stosowania w UE, ale nie mają jeszcze zastosowania:

- Zmiany do MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych” – Ujawnianie informacji na temat kapitału
Zmiana powinna być stosowana dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2007 r. lub później. Stanowi ona uzupełnienie MSSF 7 „Instrumenty Finansowe: Ujawnianie” i wprowadza wymogi dotyczące ujawniania przez wszystkie jednostki:
 - celów jednostki, zasad i procesów zarządzania kapitałem;
 - danych ilościowych dotyczących tego, co jednostka uważa za kapitał;
 - czy jednostka spełniła ewentualne wymogi kapitałowe oraz

- jeśli nie, jakie są konsekwencje ich niespełnienia.

- **MSSF 7 „Instrumenty finansowe: Ujawnianie”**
MSSF 7 został wydany 18 sierpnia 2005 r. wraz z dodatkową zmianą MSR 1 „Prezentacja sprawozdań finansowych – Ujawnianie informacji na temat kapitału”. MSSF 7 obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2007 r. lub po tej dacie.
Wprowadza nowe wymagania dotyczące ujawniania instrumentów finansowych. Zastępuje obowiązujący na datę sporządzenia niniejszego sprawozdania MSR 32 „Instrumenty finansowe: ujawnianie i prezentacja”, ponadto rozszerza zakres ujawnień dotyczących instrumentów finansowych. MSSF 7 wymaga ujawnień ilościowych i jakościowych w zakresie zarządzania ryzykiem wynikającym z instrumentów finansowych: m.in. ryzykiem kredytowym, płynności i rynkowym. Wcześniejsze zastosowanie tego standardu jest dopuszczalne.
- **KIMSF 7 „Zastosowanie podejścia dotyczącego przekształcenia zgodnie z MSR 29 -Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji”**
KIMSF 7 daje wytyczne dotyczące zastosowania wymogów MSR 29 w okresie sprawozdawczym, w którym jednostka stwierdza istnienie hiperinflacji w kraju swojej waluty funkcjonalnej, w warunkach, w których gospodarka nie była gospodarką hiperinflacyjną w poprzednim okresie, w związku z czym jednostka zobowiązana jest do skorygowania swojego sprawozdania finansowego zgodnie z MSR 29.
- **KIMSF 8, Zakres MSSF 2**
Interpretacja KIMSF 8 została wydana 12 stycznia 2006 r. w celu wyjaśnienia, że MSSF 2 „Płatności regulowane akcjami” ma zastosowanie do umów, w których jednostka wypłaca wynagrodzenie w formie akcji własnych za niewystarczające świadczenie wzajemne lub bez takiego świadczenia.
- **KIMSF 9 „Ponowna ocena wbudowanych instrumentów pochodnych”**
KIMSF 9 ma zastosowanie po raz pierwszy do okresów rocznych rozpoczynających się od dnia 1 czerwca 2006 r. Interpretacja daje wytyczne dotyczące tego, czy jednostka powinna dokonać ponownej oceny kwestii czy wbudowany instrument pochodny powinien być rozpoznany rozłącznie z pierwotną umową.

Według szacunków Zarządu wyżej wymienione standardy i interpretacje nie miałyby istotnego wpływu na jednostkowe sprawozdanie finansowe, jeżeli zostałyby zastosowane przez Spółkę na dzień bilansowy. Zarząd nie zamierza stosować tych standardów i interpretacji przed datą ich obowiązywania

1. *Skład osobowy Zarządu*

Od dnia 1 stycznia 2006 r. Zarząd Hutmen S.A. działał w dwuosobowym w składzie:
Pan Kazimierz Śmigielski – Członek Zarządu, Dyrektor ds. Restrukturyzacji,
Pan Jan Sendal – Członek Zarządu, Dyrektor Produkcji i Techniki,

Od dnia 27 grudnia 2005 r. do 17 marca 2006 r., Pan Kazimierz Śmigielski pełnił obowiązki Prezesa Zarządu.

Na dzień 31 grudnia 2006 r. Zarząd Hutmen S.A. działał w trzyosobowym składzie:
Pan Andrzej Libold – Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny,
Pan Kazimierz Śmigielski – Członek Zarządu, Dyrektor Finansowy,
Pan Jan Sendal – Członek Zarządu, Dyrektor Rozwoju

1.1 Zmiany w składzie Zarządu w ciągu roku obrotowego:

W dniu 17 marca 2006 r., Rada Nadzorcza dokonała wyboru oraz powołała Pana Pierrot J.B. Colson do składu Zarządu Hutmen S.A., powierzając mu funkcję Prezesa Zarządu, Dyrektora Naczelnego Hutmen S.A. Zgodnie z wnioskiem Pana Pierrot J.B. Colson, w skład Zarządu Hutmen S.A. weszli dotychczasowi jego członkowie tj. Pan Kazimierz Śmigielski - Członek Zarządu, Dyrektor Finansowy oraz Pan Jan Sendal - Członek Zarządu, Dyrektor Produkcji i Techniki.

W dniu 13 czerwca 2006 roku Rada Nadzorcza dokonała wyboru oraz powołała Zarząd na kolejną kadencję, w osobach Pana Andrzeja Libolda, któremu powierzono funkcję Prezesa Zarządu, Dyrektora Generalnego Hutmen S.A. Zgodnie z wnioskiem Pana Andrzeja Libolda w skład Zarządu Hutmen S.A. weszli dotychczasowi jego członkowie tj. Pan Kazimierz Śmigielski - Członek Zarządu, Dyrektor Finansowy oraz Pan Jan Sendal - Członek Zarządu, Dyrektor Produkcji i Rozwoju.

W dniu 24 kwietnia 2007 roku Rada Nadzorcza przyjęła, złożoną z dniem 30 kwietnia 2007 roku, rezygnację Pana Andrzeja Libolda z funkcji Prezesa Zarządu Hutmen S.A. Jednocześnie Rada Nadzorcza powołała, z dniem 1 maja 2007 roku, Pana Piotra Górowskiego do Zarządu Hutmen S.A., powierzając mu funkcję Prezesa Zarządu, Dyrektora Generalnego.

Ponadto Rada Nadzorcza powołała, z dniem 1 maja 2007 roku, Pana Marcina Walczaka do Zarządu Hutmen S.A., powierzając mu funkcję Członka Zarządu, Dyrektora Handlowego.

2. *Skład osobowy Rady Nadzorczej*

Skład Rady Nadzorczej na dzień 1 stycznia 2006 r. był następujący:

Sebastian Bogusławski
Lucjan Ciastek
Dariusz Grzyb
Henryk Karaś
Piotr Łagowski
Piotr Wiśniewski

2.1 Zmiany w składzie Rady Nadzorczej:

Z dniem 15 marca 2006 r. Pan Sebastian Bogusławski złożył rezygnację z pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej Hutmen S.A.

Z dniem 16 marca 2006 roku Pan Piotr Wiśniewski złożył rezygnację z pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej Hutmen S.A.

Z dniem 16 marca 2006 roku Pan Piotr Łagowski złożył rezygnację z pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej Hutmen S.A.

W dniu 17 marca 2006 roku NWZA powołało do składu Rady Nadzorczej Hutmen S.A. Panów Piotra Łagowskiego, Piotra Wiśniewskiego oraz Pana Zbigniewa Sienkiewicza.

W dniu 12 czerwca 2006 r. Pan Henryk Karaś złożył rezygnację z funkcji członka Rady Nadzorczej Hutmen S.A.

W dniu 13 czerwca 2006 r. Panowie Piotr Łagowski i Piotr Wiśniewski złożyli rezygnację z funkcji członków Rady Nadzorczej Hutmen S.A.

W dniu 13 czerwca 2006 r. WZA powołało do składu Rady Nadzorczej Hutmen S.A. Panów Arkadiusza Krężła, Adama Chelchowskiego i Zygmunta Urbaniaka

c) W okresie objętym sprawozdaniem, Spółka nie posiadała wewnętrznych jednostek organizacyjnych sporządzających samodzielnie sprawozdanie finansowe.

d) Informacja o łączeniu spółek

W okresie sprawozdawczym nie przeprowadzano łączenia spółek.

e) Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej w dającej się przewidzieć przyszłości. Nie istnieją również okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuacji działalności w dającej się przewidzieć przyszłości.

f) Ponieważ sprawozdanie finansowe jest tworzone zgodnie z MSSF po raz pierwszy, porównywalne dane finansowe podlegały zgodnie z MSSF 1 przekształceniu w celu zapewnienia porównywalności w związku z przejściem na sprawozdawczość wg Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej. Różnice związane z przekształceniem za rok 2005 (bilans otwarcia) i rok 2005 zostały przedstawione w notach objaśniających 40a, 40b, 41. Przyjęte zasady (uproszczenia) zgodnie z MSSF 1 zostały ujęte w pkt g – w zasadach i metodach rachunkowości.

g) Stosowane zasady i metody rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów oraz pomiaru wyniku finansowego

Dane w sprawozdaniu finansowym zostały podane w złotych polskich (zł), które są walutą funkcjonalną i prezentacji Spółki, po zaokrągleniu do pełnych tysięcy.

Sporządzenie sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF wymaga dokonania przez Zarząd określonych szacunków i złożeń, które wpływają na wielkości wykazane w sprawozdaniu finansowym. Większość szacunków oparta jest na analizach i jak najlepszej wiedzy Zarządu. Jakkolwiek przyjęte założenia i szacunki opierają się na najlepszej wiedzy Zarządu na temat bieżących działań i zdarzeń, rzeczywiste wyniki mogą się różnić od przewidywanych.

Szacunki i związane z nimi założenia podlegają weryfikacji. Zmiana szacunków księgowych jest ujęta w okresie, w którym dokonano zmiany szacunku lub w okresach bieżącym i przyszłych, jeżeli dokonana zmiana szacunku dotyczy zarówno okresu bieżącego, jak i okresów przyszłych.

Główne szacunki księgowe oraz przyjęte założenia odnoszą się do:

- okresów ekonomicznej użyteczności aktywów trwałych,
- odpisów aktualizujących aktywa trwałe,
- odpisów aktualizujących aktywa obrotowe (zapasy i należności),
- świadczeń pracowniczych oraz rezerw na odprawy emerytalne i podobne,
- uznawania i wyceny instrumentów finansowych,
- naliczania odsetek od przeterminowanych należności,
- klasyfikacji i wyceny składników aktywa i rezerwy na podatek odroczony,
- rezerw na przewidywane zobowiązania z tytułu działalności gospodarczej,
- uznawania zobowiązań warunkowych.

1. Aktywa trwałe

1.1. Wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne ujmowane są według cen nabycia lub kosztu wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne (umorzeniowe).

Odpisów amortyzacyjnych dla wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się przez oczekiwany okres użytkowania poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wartość tę przyjęto do użytkowania.

Co najmniej na koniec każdego roku obrotowego weryfikuje się okres i użyteczność ekonomiczną składnika wartości niematerialnych i prawnych.

Spółka na dzień bilansowy nie posiada wartości niematerialnych i prawnych o nieokreślonym okresie użytkowania.

Kierując się zasadą istotności dla wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa jest równa lub niższa od kwoty wynikającej z przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, odpisów umorzeniowych dokonuje się jednorazowo w miesiącu oddania do użytkowania.

Stawki amortyzacyjne stosowane dla wartości niematerialnych i prawnych są następujące:

Koszty prac rozwojowych	20-25%
Inne wartości niematerialne i prawne	20-50%

Spółka nie aktywuje kosztów prac badawczych. Koszty prac rozwojowych w okresie ich trwania są aktywowane i prezentowane jako rozliczenia międzyokresowe. W momencie ich ukończenia i posiadania przekonania, że w przyszłości będą przynosić korzyści ekonomiczne, następuje przekwalifikowanie do wartości niematerialnych i prawnych i rozpoczęcie amortyzowania.

Spółka dokonuje odpisów aktualizujących wartości niematerialne i prawne w przypadku trwałej utraty wartości.

Poniższa tabela przedstawia aktywa podlegające aktualizacji w 2006 roku

Aktualizowane aktywa	Stan na 31.12.2005	Zmiana od 01.01.2006 do 31.12.2006	Stan na 31.12.2006
Aktywa finansowe długoterminowe	12 167	24 600	36 767
Rzeczowe aktywa trwałe	435	-	435
Zapasy	512	-144	368
Należności krótkoterminowe	4 552	1 824	6 376
Razem	17 666	26 280	43 946

1.2. Rzeczowe aktywa trwałe

Spółka ustalając domniemany koszt historyczny środków trwałych na dzień 1.01.2005 r., bazowała na wycenie sporządzonej dla celów sprawozdania skonsolidowanego, dokonanej na dzień 1.01.2004 r. i pomniejszonej o umorzenie za rok 2004.

Środki trwałe wyceniane są w cenach nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne oraz odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości. Na wartość środków trwałych składają się również przewidywane koszty likwidacji, demontażu i rekultywacji składnika aktywów, jeśli przekraczają poziom istotności określony na poziomie 50 tys. zł. Na wyżej wymienione koszty jest tworzona rezerwa.

Spółka przyjmuje do użytkowania komponenty jako oddzielne środki trwałe, jeśli ich wartość przekracza poziom istotności określony na poziomie 50 tys. zł, a okres użytkowania jest krótszy niż dla bazowego środka trwałego. Komponenty podlegają oddzielnej amortyzacji według innego niż dla podstawowego środka trwałego okresu użytkowania.

Zgodnie z MSR 23 spółka aktywuje koszty finansowania zewnętrznego.

Środki trwałe amortyzowane są metodą liniową przez określony okres użytkowania przyjęty przez Spółkę zgodnie z MSR 16. Podstawę amortyzacji pomniejsza się o wartość końcową składnika rzeczowych aktywów trwałych określoną w kwocie, jaką zgodnie z przewidywaniami Hutmen S.A. mogłaby uzyskać obecnie, uwzględniając taki jego wiek i stan, jaki będzie na koniec okresu jego ekonomicznego użytkowania, jeśli ta wartość przekracza poziom istotności określony na 50 tys. zł., z tym że:

- dla środków, których wartość początkowa jest równa lub niższa od kwoty wynikającej z przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z zasadą istotności odpisów amortyzacyjnych dokonuje się jednorazowo w miesiącu oddania do użytkowania,
- dla pozostałych środków trwałych odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten środek przyjęto do używania,
- dla środków trwałych użytkowanych na podstawie umowy traktowanej przez MSR jako leasing finansowy, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się zgodnie z wyżej przedstawionymi zasadami,
- oddzielnej amortyzacji podlegają istotne elementy składowe środka trwałego (komponenty), których okres użytkowania jest różny od okresu użytkowania

podstawowego środka trwałego. W momencie wymiany nowy komponent jest aktywowany natomiast część użytkowana do tej pory jest likwidowana.

Hutmen S.A. dokonuje odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości środków trwałych w przypadku, gdy po dokonaniu testu na trwałą utratę wartości zgodnie z MSR 36, stwierdzi się istnienie nadwyżki wartości bilansowej danego składnika aktywów nad jego wartością odzyskiwalną. Wartość odzyskiwalna odpowiada wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży (cena sprzedaży netto) lub wartości użytkowej składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne (zespół aktywów), zależnie od tego, która z nich jest wyższa. Wartość użytkowa jest bieżącą, szacunkową wartością przyszłych przepływów pieniężnych, których uzyskania oczekuje się z tytułu dalszego użytkowania składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne. Odpisy dokonywane są w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych.

Spółka weryfikuje wartość końcową, koszty likwidacji oraz okres użytkowania składnika aktywów co najmniej na koniec każdego roku finansowego.

Stosowane stawki amortyzacji dla środków trwałych są następujące:

Budynki i budowle	1,75 - 20 %
Urządzenia techniczne i maszyny	1,75 - 50 %
Środki transportu	4,76- 40 %
Pozostałe środki trwałe	1,75 – 33,33 %

Środki trwałe w budowie wycenia się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia i obejmują one ogół poniesionych kosztów dotyczących danego środka trwałego w budowie w okresie od dnia rozpoczęcia do dnia poprzedzającego przekazanie do eksploatacji.

1.3. Długoterminowe aktywa finansowe

Udziały w jednostkach powiązanych ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia, według ceny nabycia.

Udziały i akcje nabyte w wyniku zamiany wierzytelności Spółki na udziały i akcje dłużników, ujęto w wartości nominalnej wynikającej z ugod bankowych i układów.

Pozostałe udziały i akcje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia, według cen nabycia.

Odpisu wyrażającego trwałą utratę wartości dokonuje się nie później niż na koniec okresu sprawozdawczego. W bilansie udziały i akcje wykazuje się w wartości netto tj. po pomniejszeniu ceny nabycia o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Odpisy z tytułu trwałej utraty wartości długoterminowych aktywów finansowych obciążają koszty finansowe. Wzrost wartości inwestycji bezpośrednio wiążący się z uprzednim obniżeniem jej wartości, zaliczonym do kosztów finansowych, ujmuje się do wysokości tych kosztów jako przychody finansowe.

2. Aktywa obrotowe.

2.1. Zapasy

- Materiały podstawowe i pomocnicze :
 - ⇒ przychody wycenia się według cen zakupu,
 - ⇒ stany i rozchody wyceniane są według metody średniej ważonej. Jeżeli wartość bilansowa jest wyższa od ceny sprzedaży netto, to na koniec okresu sprawozdawczego zapas materiałów wycenia się wg ceny sprzedaży netto, a powstałe z tego tytułu różnice zalicza się w pozostałe koszty operacyjne.
- Odpady metalurgiczne przeznaczone do sprzedaży wycenia się na dzień bilansowy według cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania.
- Półprodukty i produkty w toku wycenia się według kosztu wytworzenia. W przypadku gdy koszt ten na dzień bilansowy przewyższa ceny sprzedaży netto, przeprowadza się jego aktualizację. Wartość odpisów zalicza się w pozostałe koszty operacyjne.
- Produkty gotowe na koniec okresu sprawozdawczego wycenia się wg średnioważonego kosztu wytworzenia. Jeżeli średnioważony koszt wytworzenia produktu gotowego jest wyższy od ceny sprzedaży netto, to na dzień bilansowy zapas wyrobów gotowych wycenia się wg cen sprzedaży netto, a powstałe z tego tytułu różnice zalicza się w pozostałe koszty operacyjne.

2.2. Należności, roszczenia, zobowiązania

Należności i roszczenia ujęte są wg zamortyzowanego kosztu pomniejszonego o odpisy aktualizujące ich wartość, utworzone w oparciu o analizę ściągłości należności od poszczególnych dłużników, w przypadku dłużników postawionych w stan likwidacji, upadłości lub przeciwko którym toczą się postępowania sądowe oraz w przypadku dłużników, których opóźnienie w spłacie przekracza cztery miesiące. Odpisy aktualizujące obejmują kwotę główną i naliczone odsetki od nieterminowych płatności. Nie utworzono odpisów aktualizujących na należności od kontrahentów, którzy zalegają z płatnościami powyżej czterech miesięcy, ale częściowo spłacają zadłużenia oraz złożyli pisemne oświadczenie o terminie spłaty długu, i co do których Zarząd ma przekonanie, że saldo należności zostanie spłacone. Odpisy aktualizujące zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych – zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji.

Należności długoterminowe zgodnie z MSR 18 wykazuje się w wartości godziwej zapłaty poprzez dyskontowanie przyszłych wpływów o kalkulacyjną stopę procentową ustaloną na poziomie średniej stopy oprocentowania kredytów Hutmen S.A. Różnicę między wartością godziwą i nominalną wartością zapłaty ujmuje się jako przychody z tytułu odsetek zgodnie z §29 i §30 MSR 18 oraz z MSR 39.

Kredyty bankowe, pożyczki i zobowiązania ujmuje się wg zamortyzowanego kosztu.

Należności i roszczenia oraz zobowiązania w walutach obcych wykazuje się w księgach w ciągu roku obrotowego w wartości przeliczonej na złote polskie według kursu średniego NBP z dnia dokonania operacji z tym, że jeżeli operacja jest dokumentowana dowodem odprawy celnej, stosuje się kurs określony przy odprawie. Natomiast otrzymane przedpłaty lub udzielone zaliczki w walucie, w ciągu roku obrotowego, ujmuje się w księgach po kursie kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta Spółka.

Na dzień bilansowy należności, roszczenia oraz zobowiązania w walutach obcych wycenia się według kursu średniego ustalonego dla danej waluty przez NBP na dzień wyceny.

2.3 Środki pieniężne

Środki pieniężne wycenione zostały w wartości nominalnej. Środki pieniężne w walutach obcych ujmując się w wartości nominalnej, przeliczonej na złote polskie po kursie kupna stosowanym w tym dniu przez bank, z którego usług korzysta Spółka. Na dzień bilansowy środki pieniężne w walutach obcych wycenia się według kursu średniego ustalonego przez NBP na dzień wyceny.

3. Kapitały własne

Kapitały własne Spółki stanowią kapitały tworzone przez Spółkę zgodnie z obowiązującym prawem, tj. właściwymi ustawami i statutem Spółki. Do kapitałów własnych zalicza się także nie podzielony wynik finansowy z lat ubiegłych i roku bieżącego.

3.1. Kapitał akcyjny Spółki wykazany jest w wysokości zgodnej ze statutem Spółki oraz wpisem do krajowego rejestru sądowego według wartości nominalnej skorygowanej o skutki hiperinflacji.

3.2. Kapitał zapasowy wynika z wielkości tworzonych ustawowo, ze sprzedaży akcji powyżej ich wartości nominalnej, przeniesienia części funduszu prywatyzacyjnego odpowiadającej spłaconym ratom od udzielonych pracownikom pożyczek z funduszu prywatyzacyjnego oraz przeniesienia części kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny dotyczącej zbytych bądź zlikwidowanych środków trwałych.

3.3. Kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny przedstawia wartość godziwą zabezpieczających instrumentów finansowych pomniejszoną o utworzoną rezerwę na podatek dochodowy od osób prawnych.

3.4. Wynik finansowy netto danego okresu stanowi zysk lub stratę wynikającą z rachunku zysków i strat.

4. Rezerwy na zobowiązania

Spółka tworzy rezerwy na pewne lub prawdopodobne straty z operacji gospodarczych w toku, na podatek odroczony oraz na świadczenia emerytalne i podobne. Rezerwy te wykazywane są w pasywach bilansu Spółki.

Odprawy emerytalno – rentowe:

Zgodnie z układem zbiorowym pracy, pracownicy mają prawo do odpraw emerytalnych i rentowych w momencie przejścia na emeryturę lub rentę.

Spółka rozpoznaje zobowiązania z tytułu przyszłych wypłat odpraw emerytalno - rentowych na zasadzie memoriałowej.

Ujmowana kwota rezerwy odzwierciedla możliwie najdokładniejszy szacunek kwoty wymaganej do rozliczenia bieżącego zobowiązania na dzień bilansowy, w uwzględnieniu ryzyka i niepewności związanej z tym zobowiązaniem. W przypadku wyceny metodą

szacunkowych przepływów pieniężnych koniecznych do rozliczenia bieżącego zobowiązania, jej wartość bilansowa odpowiada wartości bieżącej tych przepływów.

5. Utrata wartości

Spółka dokonuje odpisów aktualizujących z tytułu trwałej utraty wartości należności, zapasów, wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych oraz inwestycji długoterminowych. Odpisy aktualizujące pomniejszają salda odpowiednich pozycji aktywów w bilansie Spółki.

6. Instrumenty finansowe

6.1. Aktywa finansowe

Aktywa finansowe klasyfikuje się do następujących kategorii: aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat; inwestycje przechowywane do momentu zapadalności; dostępne do sprzedaży aktywa finansowe oraz pożyczki i należności.

6.1.1. Do aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat Spółka klasyfikuje aktywa finansowe, które zostały nabyte lub powstały w celu uzyskania korzyści w wyniku krótkoterminowych (w terminie do trzech miesięcy) wahań cen oraz aktywa finansowe, które niezależnie od powodu, dla którego zostały nabyte stanowią grupę aktywów, która wykorzystywana była ostatnio do realizacji korzyści w wyniku wahań cen. Instrumenty pochodne będące aktywami zawsze uznaje się za przeznaczone do obrotu, z wyjątkiem sytuacji, gdy stanowią instrument zabezpieczający. Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat wykazuje się w wartości godziwej,

a wynikowe zyski lub straty ujmuje się w rachunku zysków i strat. Zysk lub strata netto ujęte w rachunku zysków lub strat uwzględniają dywidendy lub odsetki wygenerowane przez dany składnik aktywów finansowych.

6.1.2. Do inwestycje przechowywanych do momentu zapadalności (wymagalności) Spółka zalicza aktywa finansowe o określonych lub możliwych do określenia płatnościach lub ustalonym terminie zapadalności, które zamierza i jest w stanie utrzymać w posiadaniu do upływu terminu zapadalności, z wyjątkiem udzielonych pożyczek i wierzytelności własnych. Wykazuje się je po zamortyzowanym koszcie historycznym stosując metodę efektywnego oprocentowanie minus utrata wartości, zaś przychody ujmuje się metodą efektywnego dochodu.

6.1.3. Do aktywów finansowych dostępnych do sprzedaży Spółka zalicza wszelkie aktywa finansowe nie będące: pożyczkami udzielonymi i należnościami własnymi, aktywami finansowymi utrzymywanymi do upływu terminu zapadalności oraz aktywami finansowymi przeznaczonymi do obrotu. Do aktywów dostępnych do sprzedaży zalicza się w szczególności:

- udziały i akcje w innych podmiotach nie będących podmiotami podporządkowanymi, które Spółka nie przeznaczyła do sprzedaży w krótkim terminie,
- umarzalne weksle,
- dywidendy z instrumentów kapitałowych,
- aktywa pieniężne.

Akcje i umarzalne weksle notowane na giełdzie będące w posiadaniu Spółki znajdujące się w obrocie na aktywnym rynku zakwalifikowane jako aktywa dostępne do sprzedaży wykazują w wartości godziwej. Udziały i akcje nienotowane na giełdzie, których wartości godziwej nie da się wiarygodnie ustalić, Spółka wykazuje w cenie nabycia pomniejszonej o odpis z tytułu trwałej utraty wartości. Zyski i straty wynikające ze zmian wartości godziwej ujmuje się bezpośrednio w kapitale własnym jako kapitał rezerwowy z aktualizacji wyceny, z wyjątkiem strat z tytułu utraty wartości, odsetek naliczonych metodą efektywnej stopy procentowej oraz dodatnich i ujemnych różnic kursowych na aktywach pieniężnych, wykazywanych bezpośrednio w rachunku zysków i strat. W przypadku zbycia inwestycji lub stwierdzenia utraty jej wartości, skumulowany zysk lub stratę ujmowaną uprzednio w kapitale rezerwowym z aktualizacji wyceny włącza się do zysku lub straty danego okresu sprawozdawczego.

Dywidendy z instrumentów kapitałowych dostępnych do sprzedaży ujmuje się w rachunku zysków i strat w chwili uzyskania przez Spółkę prawa do ich otrzymania.

Wartość godziwą aktywów pieniężnych dostępnych do sprzedaży denominowanych w walutach obcych określa się przeliczając te waluty po kursie NBP na dzień bilansowy. Zmiana wartości godziwej przypadająca na różnice kursowe wynikające ze zmiany zamortyzowanego kosztu historycznego danego składnika aktywów wykazywana jest w rachunku zysków i strat, zaś pozostałe zmiany ujmuje się w kapitale własnym.

6.1.4. Do pożyczek i należności Spółka klasyfikuje, spełniające definicję instrumentów finansowych, należności z tytułu dostaw i usług, kredyty i pozostałe należności o stałych lub negocjowalnych warunkach płatności niebędące przedmiotem obrotu na aktywnym rynku. Wycenia się je po koszcie zamortyzowanym, metodą efektywnej stopy procentowej z uwzględnieniem utraty wartości. Dochód odsetkowy ujmuje się przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej z wyjątkiem należności krótkoterminowych, gdzie ujęcie odsetek byłoby nieistotne.

6.1.5. Aktywa finansowe, oprócz tych wycenianych w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat, Spółka ocenia pod względem utraty wartości na każdy dzień bilansowy. Aktywa finansowe tracą wartość, gdy istnieją obiektywne przesłanki, że zdarzenia, które wystąpiły po początkowym ujęciu danego składnika aktywów wpłynęły niekorzystnie na związane z nim szacunkowe przyszłe przepływy pieniężne. W przypadku aktywów finansowych wykazywanych po zamortyzowanym koszcie historycznym kwota utraty wartości stanowi różnicę między wartością bilansową a bieżącą wartością szacunkowych przepływów pieniężnych zdyskontowanych przy zastosowaniu pierwotnej efektywnej stopy procentowej.

Wartość bilansową składnika aktywów finansowych pomniejsza się bezpośrednio o odpis aktualizacyjny z tytułu utraty wartości, z wyjątkiem należności z tytułu dostaw i usług, których wartość bilansową pomniejsza się poprzez odpisy na specjalnie utworzone w tym celu konto. Odpisuje się w nie należności z tytułu dostaw i usług uznane za nieodsyskiwalne, a po ewentualnym odzyskaniu odpisanych kwot uznaje się nimi to samo konto. Zmiany wartości bilansowej konta odpisów ujmuje się w rachunku zysków i strat.

Jeśli w kolejnym okresie kwota odpisu aktualizacyjnego z tytułu utraty wartości ulega zmniejszeniu, a zmniejszenie to można obiektywnie powiązać ze zdarzeniem, które wystąpiło po dacie ujęcia utraty wartości, strata z tytułu utraty wartości ulega odwróceniu poprzez rachunek zysków i strat w zakresie odpowiadającym odwróceniu wartości bilansowej inwestycji na dzień utraty wartości, w stopniu nieprzekraczającym wartości zamortyzowanego kosztu historycznego jaki ujęto by, gdyby utrata wartości nie nastąpiła. Dotyczy to wszystkich aktywów z wyjątkiem instrumentów kapitałowych dostępnych do

sprzedaży. W ich przypadku wzrost wartości godziwej następujący po utracie wartości ujmuje się bezpośrednio w kapitale własnym.

6.2. Zobowiązania finansowe oraz instrumenty kapitałowe wyemitowane przez Spółkę.

Instrumenty dłużne i kapitałowe klasyfikuje się jako zobowiązania finansowe lub jako kapitał własny, w zależności od treści ustaleń umownych.

6.2.1. Instrumentem kapitałowym jest każdy kontrakt, który poświadcza udział w aktywach podmiotu po odjęciu wszystkich jego zobowiązań. Instrumenty kapitałowe wykazuje się w wartości wpływów pomniejszonej o bezpośrednie koszty emisji.

6.2.2. Komponenty złożonych instrumentów finansowych klasyfikuje się odrębnie jako zobowiązania finansowe i kapitał własny, w zależności od ustaleń umownych. Wartość godziwą komponentów będących zobowiązaniami na dzień emisji szacuje się przy użyciu dominującej rynkowej stopy procentowej stosowanej do podobnych, niezamiennych instrumentów. Kwotę tę wykazuje się jako zobowiązanie po zamortyzowanym koszcie historycznym do czasu jej eliminacji w chwili konwersji lub osiągnięcia przez instrument zapadalności. Komponent kapitałowy określa się odejmując wartość zobowiązania od ogólnej wartości godziwej złożonego instrumentu kapitałowego. Wartość tę ujmuje się w kapitale własnym po uwzględnieniu podatku dochodowego; nie podlega ona późniejszemu przeszacowaniu.

6.2.3. Zobowiązania wynikające z umów gwarancji finansowej wycenia się początkowo w wartości godziwej, a następnie według wyższej z dwóch następujących wartości:

- kwoty zobowiązania umownego określonej zgodnie z MSR 37 „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe” oraz
- początkowo ujętej wartości pomniejszonej w odpowiednich przypadkach o umorzenie ujęte zgodnie z zasadami ujmowania przychodów.

6.2.4. Zobowiązania finansowe klasyfikuje się albo jako zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat, albo jako pozostałe zobowiązania finansowe.

6.2.4.1. Do kategorii zobowiązań finansowych wycenianych w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat Spółka klasyfikuje zobowiązania finansowe przeznaczone do zbycia lub zdefiniowane jako wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat.

Zobowiązanie finansowe klasyfikuje się jako przeznaczone do zbycia, jeżeli:

- zostało podjęte przede wszystkim w celu odkupu w krótkim terminie;
- stanowi część określonego portfela instrumentów finansowych, którymi Grupa zarządza łącznie zgodnie z bieżącym i faktycznym wzorcem generowania krótkoterminowych zysków; lub
- jest instrumentem pochodnym niesklasyfikowanym i niedziałającym jako zabezpieczenie.

Zobowiązanie finansowe inne niż przeznaczone do zbycia może zostać sklasyfikowane jako wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat w chwili początkowego ujęcia, jeżeli:

- taka klasyfikacja eliminuje lub znacząco redukuje niespójność wyceny lub ujęcia, jaka wystąpiłaby w innych warunkach; lub
- składnik aktywów finansowych należy do grupy aktywów lub zobowiązań finansowych, lub do obu tych grup objętych zarządzaniem, a jego wyniki wyceniane są w wartości godziwej zgodnie z udokumentowaną strategią zarządzania ryzykiem lub inwestycjami Grupy, w ramach której informacje o grupowaniu aktywów są przekazywane wewnętrznie; lub
- stanowi część kontraktu zawierającego jeden lub więcej wbudowanych instrumentów pochodnych, a MSR 39 dopuszcza klasyfikację całego kontraktu (składnika aktywów lub zobowiązań) do pozycji wycenianych w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat.

Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej poprzez rachunek zysków i strat wykazuje się w wartości godziwej, a wynikające z nich zyski lub straty finansowe ujmuje się w rachunku zysków i strat z uwzględnieniem odsetek zapłaconych od danego zobowiązania finansowego.

6.2.4.1. Pozostałe zobowiązania finansowe, w tym kredyty bankowe i pożyczki, wycenia się początkowo w wartości godziwej pomniejszonej o koszty transakcji. Następnie wycenia się je po zamortyzowanym koszcie historycznym metodą efektywnej stopy procentowej, a koszty odsetkowe ujmuje się metodą efektywnego dochodu.

6.3. Instrumenty pochodne

Instrumenty pochodne ujmuje się w wartości godziwej na dzień zawarcia kontraktu, a następnie przeszacowuje do wartości godziwej na każdy dzień bilansowy. Wynikowy zysk lub strata ujmuje się niezwłocznie w rachunku zysków i strat chyba, że dany instrument pochodny pełni funkcję zabezpieczenia. W takim przypadku moment wykazania zysku lub straty zależy od charakteru powiązania zabezpieczającego. Spółka definiuje określone instrumenty pochodne jako zabezpieczenia wartości godziwej wykazanych aktywów i zobowiązań lub uprawdopodobnionych przyszłych zobowiązań (zabezpieczenia wartości godziwej), zabezpieczenia wysoce prawdopodobnych transakcji prognozowanych, zabezpieczenia od ryzyka różnic kursowych uprawdopodobnionych przyszłych zobowiązań (zabezpieczenia przepływów pieniężnych) lub też jako zabezpieczenia inwestycji netto w jednostki działające za granicą.

Wartość godziwą instrumentów pochodnych traktowanych jako zabezpieczenie klasyfikuje się jako składnik aktywów trwałych lub zobowiązań trwałych, jeśli okres pozostały do zapadalności powiązania zabezpieczającego przekracza 12 miesięcy, lub też jako składnik aktywów obrotowych, jeśli okres ten jest krótszy niż 12 miesięcy.

Instrumenty pochodne nie wyznaczone jako efektywne powiązanie zabezpieczające klasyfikuje się jako aktywa lub zobowiązania obrotowe.

6.3.1. Instrumenty pochodne wbudowane w inne instrumenty finansowe lub w umowy nie będące instrumentami finansowymi traktowane są jako oddzielne instrumenty pochodne, jeżeli charakter instrumentu wbudowanego oraz ryzyko z nim związane nie jest ściśle powiązane z charakterem umowy bazowej i ryzykiem z niej wynikającym i jeżeli umowy bazowe nie są wyceniane według wartości godziwej, której zmiany ujmuje się w rachunku zysków i strat.

6.4. Rachunkowość zabezpieczeń

Spółka definiuje określone zabezpieczenia od ryzyka różnic kursowych oraz ryzyka rynkowego obejmujące instrumenty pochodne, wbudowane instrumenty pochodne oraz inne instrumenty jako zabezpieczenia wartości godziwej, przepływów pieniężnych lub inwestycji netto w jednostki działające za granicą. Zabezpieczenia ryzyka różnic kursowych oraz ryzyka rynkowego w odniesieniu do uprawdopodobnionych przyszłych zobowiązań rozliczane są jako zabezpieczenia przepływów pieniężnych.

Przy rozpoczęciu powiązania zabezpieczającego podmiot dokumentuje tę relację między instrumentem zabezpieczającym a pozycją zabezpieczaną oraz cele zarządzania ryzykiem, a także strategię realizacji różnych transakcji zabezpieczających. Ponadto Grupa dokumentuje efektywność, z jaką zastosowany instrument zabezpieczający kompensuje zmiany wartości godziwej lub przepływów pieniężnych pozycji zabezpieczanej, zarówno w chwili zaistnienia powiązania, jak i potem, na bieżąco.

6.4.1. Zabezpieczenie przepływów pieniężnych

Efektywna część zmian wartości godziwej instrumentów pochodnych zdefiniowanych i zakwalifikowanych jako zabezpieczenie przepływów pieniężnych odnoszona jest z odroczeniem na kapitał własny. Zysk lub strata związane z częścią nieefektywną ujmowane są niezwłocznie w rachunku zysków i strat jako część kosztów lub przychodów.

Kwoty odnoszone z odroczeniem w kapitał własny odzyskiwane są w rachunku wyników w okresie, w którym pozycja zabezpieczana wykazywana jest w rachunku zysków i strat. Jeśli jednak prognozowana zabezpieczana transakcja spowoduje ujęcie składnika aktywów lub zobowiązań niefinansowych, zyski i straty odniesione uprzednio w kapitał własny przenosi się do początkowej wyceny kosztów danego składnika aktywów lub zobowiązań.

Spółka zaprzestaje stosowania rachunkowości zabezpieczeń, jeżeli instrument zabezpieczający wygaśnie, zostaje sprzedany, zakończony lub zrealizowany lub nie spełnia kryteriów rachunkowości zabezpieczeń. W takiej sytuacji skumulowane zyski lub straty z tytułu instrumentu zabezpieczającego ujęte w kapitałach pozostają w nich do momentu, gdy transakcja zabezpieczana zostanie zrealizowana. Jeżeli transakcja zabezpieczana nie będzie realizowana, skumulowany wynik netto ujęty w kapitałach przenoszony jest niezwłocznie do rachunku zysków i strat.

7. Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Spółka dokonuje rozliczeń międzyokresowych kosztów mających na celu przypisanie do danego okresu kosztów dotyczących tego okresu. Do czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów zaliczane są koszty dotyczące okresów późniejszych niż te, w których je poniesiono. Do poszczególnych tytułów czynnych rozliczeń międzyokresowych spółka stosuje indywidualnie oszacowany okres rozliczeń w zależności od charakteru rozliczanej pozycji.

Do biernych rozliczeń międzyokresowych zaliczane są świadczenia przyjęte przez Spółkę, które nie stanowią jeszcze zobowiązania do zapłaty. Świadczenia te (za wyjątkiem kosztów urlopów pracowniczych) ustala się w ich przewidywanej wysokości, przypadającej na bieżący okres. Przy ustalaniu odpisów rozliczeń międzyokresowych, uwzględniana jest zasada ostrożności, a przede wszystkim zasada współmierności kosztów do przychodów, których uzyskaniu one służą.

Koszt urlopów pracowniczych

Pracownikom Spółki przysługuje prawo do urlopów na warunkach określonych w przepisach kodeksu pracy. Spółka uznaje koszt urlopów pracowniczych na bazie memoriałowej.

Zobowiązanie z tytułu urlopów pracowniczych ustalane jest w oparciu o różnicę pomiędzy faktycznym stanem wykorzystania urlopów przez pracowników, a stanem jaki wynikałby z wykorzystania wg planu urlopów.

8. Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Spółka dokonuje rozliczeń międzyokresowych przychodów przypadających na późniejsze okresy sprawozdawcze niż bieżący w zakresie m.in.:

- dotacji – w pozostałe przychody operacyjne równoległe do odpisów amortyzacyjnych środków trwałych lub kosztów prac rozwojowych sfinansowanych z tych źródeł,
- wpłat pobranych od kontrahentów na poczet przyszłych dostaw (udokumentowanych fakturą VAT) – w przychody ze sprzedaży pod datą wykonania świadczeń,
- kwot podwyższających wartość roszczeń – w pozostałe przychody operacyjne w przypadku ich zapłaty.

9. Transakcje w walutach obcych

Walutą funkcjonalną prowadzonych ksiąg rachunkowych i sporządzonych sprawozdań finansowych jest polski złoty.

Transakcje przeprowadzane w walucie obcej obejmujące sprzedaż lub kupno walut oraz zapłaty należności i zobowiązań ujmują się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzania odpowiednio po kursie kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta Spółka. W przypadku pozostałych transakcji przeprowadzanych w walucie obcej stosuje się przeliczenie na walutę polską po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez NBP na ten dzień, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym Spółkę dokumencie ustalony został inny kurs.

Wszelkie zrealizowane zyski lub straty powstałe w wyniku zmian kursów walut są księgowane jako koszty lub przychody finansowe w rachunku zysków i strat z wyłączeniem różnic kursowych wynikających z przeszacowania rozrachunków z tytułu środków trwałych w budowie, które od dnia ich rozpoczęcia do dnia bilansowego lub do dnia przyjęcia do użytkowania powstałych środków trwałych korygują wartość środków trwałych w budowie.

Różnice kursowe (zrealizowane i niezrealizowane), z wyłączeniem tych, które dotyczą korekty odsetek aktywowanych zgodnie z MSR 29 w wartości środków trwałych w budowie, są wykazywane w sprawozdaniu finansowym jako inne przychody finansowe w przypadku nadwyżki dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi, lub jako inne koszty finansowe w przypadku nadwyżki ujemnych różnic kursowych nad dodatnimi. Takie ujęcie dotyczy zarówno rachunku zysków i strat jak i dodatkowych not uzupełniających.

10. Przychody ze sprzedaży

Przychody ze sprzedaży ujmowane są w wartości godziwej zapłaty otrzymanej lub należnej, po pomniejszeniu o przewidywane rabaty, zwroty klientów i podobne odpisy oraz należny podatek od towarów i usług.

Sprzedaż towarów

Przychody ze sprzedaży towarów ujmowane są po spełnieniu wszystkich następujących warunków:

przeniesienia z Grupy na nabywcę znaczącego ryzyka i korzyści wynikających z prawa własności towarów;

scedowania przez Grupę funkcji kierowniczych w stopniu związanym na ogół z prawem własności oraz efektywnej kontroli nad sprzedanymi towarami;
możliwości dokonania wiarygodnej wyceny kwoty przychodów;
wystąpienia prawdopodobieństwa, że jednostka otrzyma korzyści ekonomiczne związane z transakcją; oraz
możliwości wiarygodnej wyceny kosztów poniesionych lub przewidywanych w związku z transakcją.

Przychody z tytułu odsetek i dywidend

Przychody z tytułu dywidend są ujmowane w momencie, kiedy zostaje ustanowione prawo akcjonariuszy do otrzymania płatności.

Przychody z tytułu odsetek ujmowane są narastająco według czasu powstawania, poprzez odniesienie do kwoty niespłaconego jeszcze kapitału i przy uwzględnieniu efektywnej stopy oprocentowania, czyli stopy efektywnie dyskontującej przyszłe wpływy pieniężne szacowane na oczekiwany okres użytkowania danego składnika aktywów do wartości bilansowej netto tego składnika.

11. Ewidencja kosztów

Spółka prowadzi ewidencję kosztów w układzie rodzajowym i kalkulacyjnym. W sprawozdaniach finansowych stosuje się kalkulacyjny układ rachunku zysków i strat.

12. Wynik finansowy

Wynik finansowy brutto ustala się stosując reguły memoriału, współmierności i ostrożności.

Wynik finansowy brutto składa się z :

- różnicy przychodów ze sprzedaży produktów, usług, materiałów i towarów, a ich wartością wyrażoną w kosztach wytworzenia lub cenach nabycia i zmniejszających tę różnicę kosztów ogólnego zarządu i kosztów sprzedaży.
- różnicy między pozostałymi przychodami operacyjnymi, a poniesionymi pozostałymi kosztami operacyjnymi,
- różnicy pomiędzy przychodami a kosztami finansowymi.

Wynik finansowy brutto doprowadzają do wyniku finansowego netto obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego tj. podatek dochodowy od osób prawnych (bieżący i odroczony).

13. Podatek odroczony

Aktywa z tytułu podatku dochodowego.

Spółka ustala aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego w związku z występowaniem przejściowych różnic między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową oraz stratą możliwą do odliczenia w przyszłości.

Aktywa z tytułu podatku odroczonego ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami

przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty możliwej do odliczenia, przy zachowaniu zasady ostrożności.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego

Jednostka tworzy rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych między wykazywaną w księgach rachunkowych wartością aktywów i pasywów a ich wartością podatkową.

Rezerwę z tytułu podatku odroczonego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z dodatnimi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego.

Przy ustalaniu wysokości aktywów i rezerwy z tytułu podatku dochodowego uwzględnia się stawki podatku dochodowego obowiązujące w roku powstania obowiązku podatkowego.

Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem własnym, odnosi się również na kapitał własny.

14. Prawo wieczystego użytkowania gruntów

Prawo wieczystego użytkowania gruntów występujące w Spółce jest ujmowane w pozycjach pozabilansowych w wartości wynikającej z wyceny będącej podstawą do naliczania opłat za wieczyste użytkowanie, zatem nie podlega amortyzacji.

15. Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych

W sprawozdanie sporządzonym zgodnie z MSSF nie wykazujemy aktywów i pasywów związanych z Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych.

h) Kursy złotego w stosunku do EUR ustalone przez NBP zastosowane do przeliczenia podstawowych pozycji bilansu, rachunku zysków i strat i rachunku przepływu środków pieniężnych :

	Średni kurs (ustalony jako średnia arytmetyczna kursów z ostatniego dnia miesiąca)	Minimalny kurs najniższy w okresie	Maksymalny kurs najwyższy w okresie	Kurs na ostatni dzień okresu
2006 r.	3,8991	3,7565	4,1065	3,8312
2005 r.	4,0233	3,8223	4,2756	3,8598

i) Podstawowe pozycje bilansu , rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływu środków pieniężnych i porównywalne dane finansowe przeliczone zostały na EUR, przy zastosowaniu kursów podanych w punkcie i), według następujących zasad:

- poszczególne pozycje bilansu zostały przeliczone na EUR według kursu z ostatniego dnia okresu,
- poszczególne pozycje rachunku zysków i strat, oraz rachunku przepływów pieniężnych zostały przeliczone na EUR według kursu stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów z ostatniego dnia miesiąca.

w tys. EUR

		2006 r.	2005 r.
	BILANS		
	AKTYWA		
I	Aktywa trwałe	50 183	55 535
II	Aktywa obrotowe	100 266	66 317
	A k t y w a r a z e m	150 449	121 853
	PASYWA		
I	Kapitał własny	44 219	47 188
II	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	106 231	74 665
	P a s y w a r a z e m	150 449	121 853
	RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT		
I	Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	532 638	246 948
II	Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów	513 675	239 732
III	Zysk (strata) na sprzedaży	7 880	119
IV	Zysk (strata) z działalności operacyjnej	7 068	-386
V	Zysk (strata) brutto	-3 280	-1 456
VI	Zysk (strata) netto	-2 975	-1 779
	RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH		
I	Zysk (strata) przed opodatkowaniem i zdarzeniami nadzwyczajnymi	-3 280	-1 456
II	Środki pieniężne netto z działalności operacyjnej	-3 177	-13 240
III	Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	-2 909	-7 299
IV	Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	6 223	20 998
V	Przepływy pieniężne netto	137	459
VI	Bilansowa zmiana stanu środków pieniężnych	137	459
VII	Środki pieniężne na początek okresu	479	6
VIII	Środki pieniężne na koniec okresu	616	464